

Nieuwsbrief

Voorwoord

Afgelopen zomer kregen we een prachtig cadeau. De grijze betonblokken muur van ons binnenplaatsje kreeg een metamorfose-behandeling. Gertie van der Zanden beschilderde onze muur met bloemen, vogels en vlinders in vrolijke kleuren. We hebben nu een alle seizoenentuinmuur want winter, zomer, lente en herfst komen samen op onze muur. We hebben tulpen, jonge vogels, zonnebloemen en klapprozen, lampionnetjes, een spin in het web en heel vlinders. We hebben zelfs een vlinder die op zoek gaat in het labyrint van de VPSG (zie de foto hieronder). Metamorfose, kleur waar het grijs en donker was, groei en bloei en 's winters wachten; we weten er hier alles van en niets is dan zo fijn om even uit het raam te kijken en te zien dat het allemaal ook mogelijk is!

De muur was onze binnentrekker en blikvanger tijdens het feest op de Nieuwe Groenmarkt in september, maar als u het met eigen ogen wilt zien: kom gerust eens langs.

Ook deze Nieuwsbrief gonst van leven, zo zou je het kunnen samenvatten. U krijgt een kijkje achter onze deur en in onze ziel. Veel leesplezier gewenst.

Gezien van der Leest, coördinator

Stichting VPSG

- Nieuwe Groenmarkt 8
2011 TW Haarlem
- 023-5328222
- info@vpsg.nl
- www.vpsg.nl
- bank: 390070

In deze Nieuwsbrief:

Voorwoord	1
Verleden is vertelde tijd	2
Project Weet wat er speelt	3
Studiemiddag VPSG	3
Teken van hoop	5
Luisteren	5
Excuus	6
Het lichaam doet mee	7
Geld	8
De mensen van de VPSG	8

‘Verleden is vertelde tijd’

Als iemand vraagt naar mijn werk en ik vertel daar iets over, is de reactie meestal, dat het wel heel moeilijk en deprimerend zal zijn.

Maar het tegendeel is waar, de mensen die bij mij komen en met mij in gesprek gaan, nemen zelf het initiatief. Omdat ze een wending willen geven aan hun leven, willen afrekenen met een moeilijk en vaak pijnlijk verhaal in hun geschiedenis. Vaak is dat verhaal weggestopt, nog nooit verteld, of het werd niet geloofd of niet serieus genomen, weggewuifd als voorbij, niet meer aan denken. En dat hebben ze ook krampachtig geprobeerd, maar dat werkte niet, het diende zich altijd weer aan in nachtmerries, angsten, onvermogen om relaties aan te gaan, studie of werk bevredigend te kunnen doen, over-beschermen van kinderen. Zoals iemand zei: "Het ligt altijd om de hoek, onverhoeds bespringt het mij." Sommige ervaringen gaan niet zomaar voorbij, zeker niet als die te maken hebben met je diepste mens-zijn: vertrouwen, persoonlijke ontwikkeling, integriteit.

De beslissing om daar hulp voor te zoeken, kan allerlei oorzaken hebben, vaak in een situatie van verlies: dood van één of beide ouders, verlies van werk of een partner, een kind dat het huis uitgaat, een bedreigende ziekte; soms ‘zomaar’ belanden in een depressie, wel hulp daarbij gehad hebben en ogenschijnlijk weer goed functioneren, maar dat oude verhaal is niet echt aan de orde gekomen. Dat oude verhaal van seksueel misbruik, van opgegroeid zijn in een gewelddadig gezin of juist in een op het oog normaal, vaak religieus gezin. Dat heeft alle normen en waarden op de kop gezet, de kracht ontkend van een geloof of levensovertuiging, omdat elke bron daarvan is vervuild. Natuurlijk kan een mens afstand doen van vroegere waarden en normen, maar nooit van het verlangen naar een zinvolle samenhang, een gedeelde overtuiging, een gemeenschap van vrije mensen. Want altijd blijft er iets onuitgesproken, maar wel iets dat jou heeft gevormd. Of misvormd?

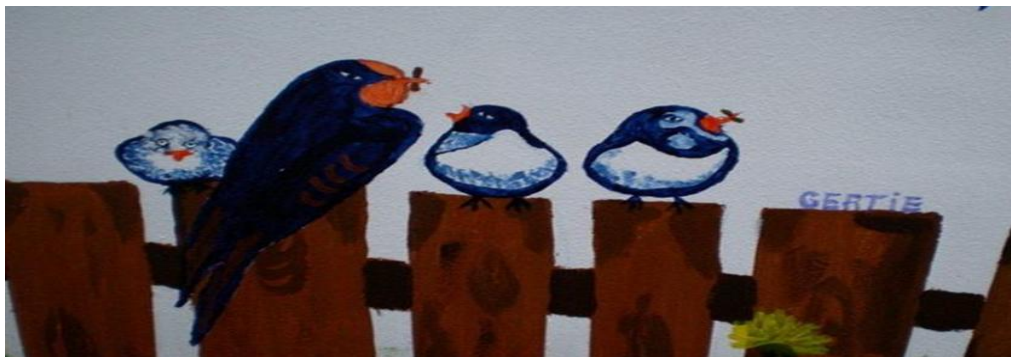
In de spreekkamer wordt dat oude verhaal verteld, wordt gestameld, gehuild, gevloekt, gescholden, gebagatelliseerd vaak en dan weer extra aangezet, gelachen ook. Kortom, worden woorden gezocht, die het verhaal recht doen: woorden, die verrassen en wonderlijk gerangschikt kunnen worden tot lopende zinnen, en dan zomaar een nieuwe ‘zin’ tonen, onverwacht en verrassend.

Dan ontstaat er een nieuwe situatie, het verleden wordt een vertelde tijd, een tijd die voorbij is, maar niet vergeten; die ruimte schept voor een ander ‘nu’, en een nieuwe toekomst.

Het is een voorrecht om daarin een rol te hebben als actief luisteraar: vragend, verhelderend, nieuwe woorden aan te reiken, nieuwe beelden te helpen zoeken voor oude goden. Dan krijgt het verhaal een plek in de eigen geschiedenis, de eigen ervaren werkelijkheid. Vaak moet het steeds weer verteld worden, herkauwd als het ware, tot het verteerd is. Dan kan de spreekkamer een ‘heilige ruimte’ worden, die we allebei als ‘gezegenden’ kunnen verlaten.

Mijn werk is niet deprimerend, maar biedt grootse vergezichten.

Marthe Link, levensbeschouwelijk counselor VPSG

Weet wat er speelt!

De snelste weg naar meer weten en inzicht is een abonnement op de digitale Nieuwsbrief van ons project. Verschijnt vier keer per jaar. Geef u op: j.deenik@vpsg.nl

Project 'Weet wat er speelt'

Meestal zijn mensen zich er niet van bewust, maar vlak bij leven mensen m/v die ervaringen hebben met grensoverschrijdend gedrag of seksueel misbruik. In het algemeen lopen zij daarmee niet te koop. Toch laat de misbruikervaring in allerlei situaties zijn invloed gelden.

Maar in een parochie of gemeente kan ineens sprake zijn van een acute situatie. Of in een dorp of wijk waarmee een kerk verbonden is. Dan moet een predikant of pastor van wanten weten. Want voordat je het weet zit je er midden in. Een kenmerk van seksueel misbruik is dat de zaak iedereen uit de hand gaat lopen en dat er grote ongelukken in de onderlinge verhoudingen gebeuren. Om 'kerkelijk personeel' voor hun rol toe te rusten is ons project 'Weet wat er speelt' opgezet.

Zo hielden we een middagsessie met een actuele casus uit een dorp in Noord-Holland onder de titel 'Je zit erin voordat je het weet...'. Een van de deelnemers, ds. Trinus Hibma doet hierover apart verslag.

De KPV-training (Klinisch Pastorale Vorming) is een intensieve training van zestien weken voor geestelijk verzorgers, predikanten en pastores uit diverse kerken die zich terdege willen bekwamen in pastorale gespreksvoering. De training houdt ook een klinische stage in en wordt aangeboden op vijf plaatsen, waaronder een paar academische ziekenhuizen. In twee groepen van de KPV-training in het UMC St. Radboud in Nijmegen werd een middag over seksueel misbruik en de gevolgen daarvan verzorgd. Vervolgens wilden ook de geestelijk verzorgers van het St. Radboudziekenhuis een ochtend spreken over de pastorale handelingsmogelijkheden bij seksueel misbruik. Ook voor de training voor volgend jaar staat een bijdrage over seksueel misbruik op de rol.

Voordat mensen die slachtoffer zijn van seksueel misbruik zich aan een pastor kenbaar maken moet de pastor signalen hebben uitgezonden dat zij/hij daarvoor open staat. Dat kan in de liturgie, door voorbeden, in de preek, door een stukje in het kerkblad. En dat van tijd tot tijd te herhalen. Eigenlijk is de ervaring dat als je een signaal uitzendt er altijd respons komt.

In het werk van de VPSG stuiten we er iedere keer weer op dat in de kerken alles wat met seksualiteit te maken heeft uiterst moeizaam aan de orde komt. In de Oude Lutherse kerk in Amsterdam werd in het najaar een serie van vier diensten gehouden onder de titel 'Ons lijf, onze lust, ons leven'. Een van de diensten was gewijd aan seksueel misbruik. De preek over Amnon en Tamar is te vinden op onze website. Uit de gemeente kwamen veel positieve reacties: goed dat zaken van seksualiteit en lichamelijkeheid in de kerk zo openlijk aan de orde komen. In het voorjaar volgen een paar filmavonden waarop verder kan worden gesproken over seksualiteit, lichamelijkeheid en seksueel misbruik.

Een doorlopende activiteit is de vorig jaar gestarte digitale Nieuwsbrief met aankondigingen van onze eigen studiemiddagen en conferenties, informatie en nieuws op het terrein van seksueel misbruik, handelingsmogelijkheden voor pastoraat en liturgie, aankondigingen van cursussen en trainingen, nieuwe boeken. Vier keer per jaar sturen we de nieuwsbrief aan een groeiend abonneebestand. **Wie wil kan zich als abonnee aanmelden bij j.deenik@vpsg.nl**

Project 'Weet wat er speelt' kon plaatsvinden dankzij o.a een solidariteitsbijdrage van de gezamenlijke religieuzen in Nederland via de commissie PIN.

Jeannette Deenik-Moolhuizen, projectleidster

Stuudiemiddag VPSG - 'Je zit erin voordat je het weet'...

Op 12 november belegde de VPSG een unieke studiemiddag over de rol van de pastor/predikant in een situatie van seksueel misbruik in de omgeving. Als pastor weet je heus wel dat seksueel misbruik voorkomt. Helaas veel meer dan je weet. Soms komt het naar boven in een gesprek als oude pijn van het slachtoffer of van een familielid. Maar het kan ook zijn dat je er ineens in betrokken raakt. Iemand uit je kerk of uit diens familie is aangeklaagd. Of je krijgt opeens te maken met het slachtoffer of zijn/haar ouders en familie. In een dorpsgemeenschap of stadswijk kan het

dan gaan gonzen van de geruchten. Iedereen praat erover. Algauw duikt de pers erop. Er gaan zich partijen vormen vóór en tegen de klager en de pleger, die ook aan jou gaan trekken. Kortom allerlei chaos. De overheid en maatschappelijke organisaties zetten protocollen in werking om de situatie beheersbaar te houden. Maar ondertussen gebeurt er van alles met de mensen. En dat gaat jou als pastor aan. Wat moet je doen? Voor wie ben je er? Hoe zou je het kunnen aanpakken? Wat doet het met jezelf?

Een predikant was bereid om zijn ervaringen in een dergelijke situatie te delen met een kleine groep collega's. Allerlei aandachtspunten kwamen naar voren en er volgde een leerzaam gesprek. Het is duidelijk dat de pastor een eigen rol heeft in de omgang met de situatie van seksueel misbruik. Belangrijk is dat, zoals bekend mag worden verondersteld, de pastor een meerzijdige partijdigheid probeert te tonen. Dat wil zeggen: een open oog probeert te hebben voor de nood en de pijn van alle betrokkenen. Dat is een eenzame taak. Het is daarom belangrijk om bondgenoten te zoeken. Wijze gemeenteleden of collega's kunnen je helpen grondig de situatie te verkennen en eventueel tot een rolverdeling te komen. Zeker ook de VPSG kan je daar met kennis van zaken in bijstaan. Want vaak is het te hoog gegrepen dat een en dezelfde persoon pastor kan zijn voor slachtoffer en dader tegelijk. Toch kan de pastor wel proberen om één verhaal onder woorden te brengen, in een preek, een gebed of kerkbladartikel, waarin het slachtoffer en de dader beide een plaats krijgen. Zo'n verhaal beschrijft eenvoudigweg de werkelijkheid waar iedereen deel van uitmaakt. Ook de omstanders en de buitenstaanders. De werkelijkheid wordt dan opnieuw een vloeiend netwerk van relaties in plaats van een bolwerk dat gedomineerd wordt door haat en wrok. In de communicatie naar de kerkelijke gemeenschap of de buurt kan het helpend zijn, als mensen worden uitgedaagd om zich te verplaatsen in een ander, bijvoorbeeld in de familie van de dader. Het slachtoffer en zijn/haar omgeving kan daar ook een zekere mate van genezing in vinden. Zelfs voor de dader zou stapsgewijs weer een plekje kunnen groeien in de gemeenschap. Ernstige stagnatie treedt echter op als de dader geen besef van zijn eigen daden heeft en geen verantwoordelijkheid daarvoor neemt.

Een pastor staat dus voor een zware taak, als opeens een situatie van seksueel misbruik aan het licht komt. Vooral als er kinderen bij betrokken zijn. Wees dan juist niet beschroomd de raad en hulp van anderen in te roepen!

ds. Trinus Hibma

Teken van hoop

Ik vond twee spreuken over de hoop in zware tijden.

*Hope is the thing with feathers
that perches in the soul
and sings the tune without the words,
and never stops at all (...)
Emily Dickinson*

*Hoop is een ding met veren
dat neerstrijkt in de ziel
een melodie zingt zonder tekst
en nooit stopt met zijn lied*

*Hoop is als de wolken:
sommige zeilen voorbij
andere brengen regen.
Abu al Ala al Maarri*

En als je dan bedenkt dat regen in Arabische landen leven geeft, dan begrijp je dat men hoopt op wolken die regen brengen. Beide spreuken komen uit *Springs of Hope*, verzameld door E. Hettinger.

Ons denken spiegelt ons vaak een doemscenario voor. Onze rationaliteit zegt vaak: “Je zult nooit slagen, de situatie blijft altijd slecht, er is geen uitweg”. Soms word je zo moedeloos over een bepaalde situatie, dat je geneigd bent de handdoek in de ring te gooien al voordat de wedstrijd begint.

Maar het begin van hoop geeft je de moed weer te genieten van het leven, te zoeken naar heling, opnieuw te gaan vertrouwen. Hoop geeft ruimte en lucht in je ziel. Hoop, soms tegen beter weten in, is wat ons in leven houdt, het uitzicht op toekomst.

Hoop is al blij met elk klein teken van vooruitgang, elke kleine toewending naar het goede, hoe onmogelijk het ook lijkt. Hoop begint wanneer er iets nieuws gebeurt, een glimp van een keerpunt naar iets dat beter gaat. Hoop is de bloemrijke geur van onzekerheid. Het laat je glimlachen, niets kan het beschadigen, het geeft de moed om door te gaan.

Hoop is nooit de zekerheid dat iets zal gebeuren. Maar zelfs als het resultaat anders is dan waar je op had gehoopt, geeft hoop betekenis aan het leven. Het geeft richting aan je bestaan en het geeft kleur aan elke uitkomst. En elke uitkomst is de juiste voor dit hier en nu. Dit geldt zelfs voor zaken van leven of dood, hoop is onverwoestbaar.

Charlotte van Kampen

Luisteren, verhalen van verschrikking en grote kracht

Het zal ongeveer een kwartiertje lopen zijn om vanaf het NS Station in Haarlem door een drukke winkelstraat heen terecht te komen op de rustige Nieuwe Groenmarkt waar de VPSG te vinden is op nummer acht. Achter de bruine voordeur komt een lange gang uit op onze ruimten: een kamer met computers, de telefoons en een grote tafel, twee spreekkamers, een keuken en een binnenplaatsje met een fleurige muurschildering. In deze ruimtes worden verhalen verteld van grensoverschrijdend seksueel gedrag. Jonge en heel oude mensen, vrouwen en mannen vertellen over het seksueel misbruik, wat hen is aangedaan, de vernedering, de schaamte, de pijn, het verlies van vertrouwen in mensen, de ervaring van door God verlaten te zijn en het gevoel niet aan het echte leven mee te mogen doen. Deze vrouwen en mannen vertellen hoe zij alles hebben doorstaan én zij vertellen van hun verlangen om ooit eens op weg te kunnen gaan als bevrijd mens. De verhalen worden verteld in de rust van de spreekkamers, of in een noodkreet of een snik op het antwoordapparaat of in een telefoongesprek, als de reis naar Haarlem te ver is. De verhalen worden ook verteld in de stilte van het schrijven: een brief, een email of een sms. Vaak gestuurd op momenten van grote wanhoop, wetend dat er op geantwoord zal worden.

Er zijn verschillende wijzen om die verhalen van groot verdriet en onrecht te vertellen om uiteindelijk te gaan ontdekken met welke kracht, jij als mens dit allemaal doorstaan hebt. Een manier kan zijn om terug te gaan naar het huis waar men opgegroeid is en dit huis zo helder mogelijk te herinneren. Om als het ware om het huis heen te lopen, de buurt en misschien wel de tuin te verkennen, door de deur naar binnen te gaan en te gaan voelen hoe de sfeer was, de geur van het huis, de kleuren van het schilderwerk, de lichtval en zoveel meer. En verder na te gaan waar je sliep en waar je speelde. Wat was een fijne plek, wat was een nare plek? Misschien wil je op die nare plek liever alleen zijn en dat mag natuurlijk. De ervaring bij de VPSG leert dat, als de verhalen keer op keer verteld mogen worden, de pijn van oude wonden heel langzaam helen kan en er zo ruimte komt voor iets nieuws. En dat de eigen kracht en fijne plekken om te zijn, opnieuw ontdekt kunnen worden.

Maddy de Bruin-Meijer, levensbeschouwelijk counselor

(Gebruikte bronnen: *Genezende vertelkunst* van Richard Stone
Lesmateriaal van de opleiding voor biografisch coach)

Excuus

In haar functie van Bestuurslid Jeugdzorg Nederland maakte mevrouw Ans van de Maat excuses aan kinderen die sinds 1945 te maken hadden gekregen met seksueel misbruik in instellingen en pleeggezinnen. Zij deed dit in een reactie op het rapport “Omringd door zorg toch niet veilig” van de Commissie Samson, dat 8 oktober 2012 aan de pers gepresenteerd werd.

Heel bijzonder vind ik het dat Van de Maat haar excuses ook maakte namens al haar collega's en namens iedereen die werkzaam is binnen die instellingen. Het is mooi dat zij haar excuses aanbiedt aan de kinderen die onder haar verantwoordelijkheid vallen; maar dat zij dat ook doet mede namens hen die, zowel nu als in het verleden, wellicht zelf schuldig waren aan het misbruik stuit mij onnoemlijk tegen de borst. Immers, de daders kunnen tussen die jeugdwerkers zitten.

Zoals Van de Maat het zei, kan gesteld worden dat daders excuus hebben gemaakt aan slachtoffers. En dat kan natuurlijk niet. Een dader kan niet bij verstek verontschuldigen aanbieden. Dat is net zo onmogelijk als een dode dader die excuses aanbiedt.

Volgens Van Dale betekent excuus "verontschuldiging". In verontschuldiging zit het woord ontschuldiging. “Wilt u mij verontschuldigen” zou dan begrepen kunnen worden als “Wilt u mij vrijspreken van schuld”.

Maar hoe zit het dan met het aanbieden van verontschuldigen? Wordt daarmee de ontvanger vrijgesproken van schuld, en neemt de aanbieder daarmee de eigen schuld op zich? En stel dat dat zo is, is de aanbieder van de verontschuldigen daarmee ook verantwoordelijk te stellen voor wat de ontvanger aangedaan is?

Die vragen hebben verschillende bewindslieden zich vast ook gesteld, want een excuus aan slachtoffers van seksueel misbruik die onder verantwoordelijkheid van de overheid in instellingen en pleeggezinnen geplaatst waren, komt niet over hun lippen. Minister Ivo Opstelten (Veiligheid) en staatssecretaris Marlies Veldhuijzen van Zanten (Volksgezondheid) komen niet verder dan het leed erkennen dat zoveel kinderen is aangedaan.

Met het oog op de houding van Opstelten met betrekking tot de zaak Demmink vraag ik me overigens af of het Rapport Samson wel aan de juiste persoon is overhandigd. Een minister die zegt dat er geen enkel bewijs is, terwijl er getuigenverklaringen zijn, roept niet direct mijn vertrouwen op.

Bewindslieden dienen verder te gaan dan het erkennen van leed dat kinderen vanaf 1945 is aangedaan. De overheid dient zich niet alleen te beraden over te nemen stappen om seksueel misbruik van kinderen die uit huis geplaatst zijn, in de toekomst te voorkomen. De overheid zal tevens consequenties moeten trekken uit het gegeven dat veel kinderen die onder hun verantwoordelijkheid uit huis geplaatst werden, zoveel leed is aangedaan. Kinderen die, eenmaal volwassen, schade zijn blijven ondervinden van de zorg waarmee ze omringd werden. Zorg waarbij ze zo onveilig waren.

@ Ineke Wolf, Leeuwarden

(Link naar het hele artikel: <http://www.nederlandsmedianetwerk.nl/profiles/blogs/excuus>)

Het lichaam doet mee; bewegings- en ontspanningsgroep

Het lichaam is de drager van ons verhaal en die verhalen worden in onze spreekkamers verteld. We dachten al langer na over een vorm om het lichaam te betrekken in het verwerken van alles wat het heeft meegemaakt. Pijn, verdriet en schaamte zijn voelbaar als spanningen van het lichaam. Hoe daar op een goede manier aandacht aan geven want aandacht voor het lichaam roept ook veel spanningen op en vraagt om een veilige plek en veilige leiding. We besloten een bewegings- en ontspanningsgroep te beginnen, waar oefeningen worden aangeboden die het proces van heling

kunnen ondersteunen. Een veilige, laagdrempelige groep voor vrouwen waar alles mag en niets moet.

Toen ons plan wat meer vorm kreeg zijn we tot ons grote geluk op het spoor gekomen van een bewogen en deskundige (yoga) docente: Kitty Steenvoort.

In oktober zijn we gestart en om de week komt de bewegingsgroep op dinsdag bij elkaar in het nu leegstaande gebouw van Stem in de Stad. Tijdens de lessen leren we o.a. oefeningen voor het los maken van nek en schouders, goed ademen, oefeningen tegen het piekeren, oefeningen om te laten voelen dat je er mag zijn en oefeningen om snel te kunnen ontspannen op ongemakkelijke momenten. Kitty noemt tijdens de lessen, dat zij ons oefeningen aanleert, die wij in ons persoonlijke gereedschapskistje kunnen doen om als materiaal te gebruiken als we het nodig hebben in ons leven. De oefeningen kunnen gedaan worden zittend op een stoel of een mat, gewoon wat het beste bij ieder past. Vanuit de VPSG doet in elk geval iemand mee aan de lessen om er indien nodig te kunnen zijn voor de deelnemers of later nog eens contact te kunnen hebben. Na de les is er voor wie wil gezamenlijk theedrinken. In 2012 hebben we zes lessen als experiment gedaan. Het bevalt zo goed dat we er in 2013 mee doorgaan, vanaf 22 januari starten we weer. De deelnemers vinden het fijn om met een gemeenschappelijk ritueel te beginnen en in een veilige, goede sfeer de oefeningen te doen die als helpend worden ervaren (zie de brief met een impressie van een van de deelnemers hieronder). De groep wordt nu (wisselend) bezocht door acht vrouwen maar er is nog plek voor nieuwe deelnemers. Bel voor meer informatie met de VPSG: 023-5328222

Maddy de Bruin-Meijer en Gezien van der Leest

“

Dag Maddy,

Mijn deelname aan de bewegings- en ontspanningsgroep van de VPSG:

“Ja!! Het gaat door”, las ik in mijn mailcontact. “We hebben de ruimte en de docente.”

Ik ben erg enthousiast en kom met een matje, deken en gekleed in gemakkelijke kleding naar de eerste bijeenkomst.

Kennismaking met de docente en inzicht in hoe de les wordt opgebouwd.

Er worden terugkerende rituelen aangeboden die ons samenzijn verdieping geven.

Het gezamenlijk zingen, het uitspreken van een tekst, de muziek geven inhoud.

Ik voel mij meegenomen in het waarom en welke betekenis woorden of een oefening heeft.

Inmiddels is de ontspanning en de inspanning verweven in houding, ademhaling, zang en tekst.

Mij inspireert het meedoen en ik kijk ernaar uit.

Ik adem door de neus en denk aan dag en avond, rechts en links

Vouw mijn handen samen of in een Boeddha stand.

Roep Whahee en Guru.

Blijf nieuwsgierig naar het volgende wat komt.

Dank voor de docente en haar manier waarop de les wordt ingekleurd.

Dank jullie wel voor de nazit met thee.

Ik wens de VPSG met dit initiatief een voortgang in de toekomst.

Tot ziens met een hartelijke groet,

Ineke van 't Hoog.

”

Geld

Alles wat we doen wordt mogelijk gemaakt door giften van mensen die zich betrokken weten bij het onderwerp en het werk van de VPSG, organisaties en diaconieën die het pastorale werk willen steunen en fondsen die een financiële bijdrage leveren aan onze projecten.

Een strijkstok kennen we niet. Een Balkenende norm is aan ons niet besteed.

We verdienen zo'n € 20 bruto per uur en doen ons werk met veel inzet en liefde. We hebben een kantoor en twee spreekkamers en dat is het. Per jaar kost het geheel € 75.000. Wat kunnen wij daar veel mee doen.

Voor veel mensen is onze hulp letterlijk en figuurlijk onbetaalbaar. Help ons daarom mee ons werk te blijven doen, ons banknummer is 390070.

De VPSG is een ANBI, een algemeen nut beogende instelling zodat uw gift een aftrekpost voor de belastingen kan zijn.

Heel hartelijk dank.

Gezien van der Leest

De mensen van de VPSG:

Bestuur:

drs. Theo van Driel (voorzitter), Govert Jeronimus (penningmeester), drs. Fieke Klaver, dr. Niny van Oerle-van der Horst

Boekhouder: Mar Blonk

Medewerksters:

Marthe Link, levensbeschouwelijk counselor, drs. Jeannette Deenik-Moolhuizen, projectleidster project 'Weet wat er speelt', Maddy de Bruin-Meijer, levensbeschouwelijk counselor en projectleidster project 'Levenslessen', drs. Gezien van der Leest, coördinator.